

References:

1. Bodnarenko, V.A. (2015). Napriamy pidvyschennia efektyvnosti administratyvno-pravovogo reguliuvannia u konteksti socialnyh zmin v Ukraini [Directions to increase the effectiveness of administrative and legal regulation in the context of social change in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnih sprav. Seria urydychna - Bulletin of the Lviv State University of Internal Affairs. The series is legal, 1*, 164-172 [in Ukrainian].
2. Stasiuk, H. Ye. (2014). Suchasni tendentsii rozvytku derzhavnogo upravlinnia osvitoiu [Modern trends in public administration education]. *Chetvertyi Ukrainyskyi pedagogichnyi kongres – The fourth teaching Ukrainian Congress*. Lviv: Spolom, 542-547 [in Ukrainian].
3. Schokin, R.H. (2017). Meta i tsili derzhavnoi polityky u haluzi osvity: suchasnyi stan bachennia problem [The purpose and goals of public policy in the field of education: current state of vision of the problem]. *Pravo – Law*, 3, 41-46 [in Ukrainian].

УДК 370

ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

*Леонтъєва Л.В. к.ю.н., доцент,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Інтеграція в Європейський простір є однією із цілей реформування системи вищої освіти в Україні для формування та вдосконалення

нормативно-правового регулювання сфери вищої освіти. Один із пріоритетних напрямків є забезпечення якості освіти в Україні відповідно до європейських стандартів, а саме закладів вищої освіти. Реформа яка відбувається в вищих навчальних закладах повинна забезпечити та поліпшити якість вищої освіти і дана реформа направлена на відповідність рекомендаціям, стандартам, кращим світовим практикам Європейського простору вищої освіти (ЄПВО). Пошук шляхів забезпечення якості освіти у вищих навчальних закладах є пріоритетним напрямком, оскільки освіта, точніше якісна освіта, забезпечує якісне навчання і виховання учасника освітнього процесу, і відповідно творить фахівця у відповідній галузі.

В Україні під час реформування в освітянській сфері Вагомим інструментом у нормативно-правовому регулюванні забезпечення якості освіти, були прийняті Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р[1] та Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 р[2]. Окрім двох основних Законів, що регулюють діяльність роботи вищої школи є окремі норми, що також забезпечують якість вищої освіти, а саме: Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р [3], Законі України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 р. [4], Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015 р[5]. Саме розгляд цих Законів дає можливість стверджувати, про необхідність удосконалення тих нормативно-правових актів які безпосередньо стосуються забезпечення якості вищої освіти і тих, що мають опосередкований вплив на неї відповідно до новоприйнятих законів у сфері освіти.

Відповідно до ст.1 Закону України «Про освіту» (ст. 1) зазначено, що освітній процес це система науково-методичних і педагогічних заходів, які спрямовані на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей [2]. Термін «освітній процес» стосовно вищої школи, вже більш широко і детально був розглянутий у Законі

України «Про вищу освіту». Саме ст.47 Закону України «Про вищу освіту» дає поняття освітнього процесу і характеризує його як інтелектуальну, творчу діяльність у сфері вищої освіти і науки. Дана діяльність повинна бути проведена в вищій школі (науковій установі) через певну систему науково-методичних і педагогічних заходів та повинна бути направлена на передачу, засвоєння, використання знань, умінь та інших навичок у студентів та здобувачів, які навчаються, що дозволяє гармонійно розвиватися в отриманні професійних навичок і здібностей.

В законі чітко просліджується основна задача, це формування розвиненої кваліфікованої особистості при отриманні нею професійних знань. Освітній процес в вищому навчальному закладі набагато ширше поняття і є насправді розгалуженим та комплексним терміном, який включає в себе в широку значенні різні елементи. Студенти і здобувачі мають право самі обирати: форму здобуття освіти, рівні освіти, форми організації освітнього процесу та види навчальних занять, отримання кваліфікації, учасники освітнього процесу.

Закон України «Про освіту» передбачив і нові форми здобуття освіти: мережева, дуальна, сімейна, ін. Саме ст. 9 вище згаданого закону підкреслює, що особа має право здобувати освіту в різних формах, а саме:

- інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева);
- індивідуальна (екстернатна, сімейна (домашня), педагогічний патронаж, на робочому місці (на виробництві); дуальна.

Також в Законі України «Про освіту» визнано основні види освіти і зазначено, що саме право на отримання освіти гарантується з боку держави на протязі всього життя людини. Так, поряд із формальною освітою визначають і неформальну освіту. Якщо формальна освіта здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти

результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, то неформальна освіта не передбачає присудження визнаних державою присудження освітніх кваліфікацій за рівнем освіти, але теж може завершуватись присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій. Також необхідно розглянути і такий вид вищої освіти, як інформальна освіта (самоосвіта). Саме інформальна освіта передбачає самоорганізацію здобувача своїх певних компетентностей. Це пов'язується самою діяльністю здобувача (професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям). В Законі чітко передбачається саме право особи на визнання результатів навчання, які були здобуті шляхом неформальної та/або інформальної освіти, в системі формальної освіти в порядку, визначеному законодавством.

Ще один вид отримання освіти – дистанційна освіта. Вона також закріплена, як одна з форм освіти у вищезгаданому Законі України. Саме в ньому вказано, що цей вид освіти є самостійною формою здобуття освіти, а не різновидом заочної форми.

Також не можемо не звернути увагу на нові види системи освіти та надано визначення понять, які зазначені в ст.10 Законом України «Про освіту»:

- спеціалізована освіта;
- фахова передвища освіта;
- освіта дорослих (післядипломна освіта).

Зазначені вище досить вагомий внесок зробили в поняття якості вищої освіти. Так, якість вищої освіти – це відповідність результатів навчання вимогам, встановленим законодавством, відповідним стандартом вищої освіти та/або договором про надання освітніх послуг (п. 23 ст. 1) та системи забезпечення якості вищої освіти в Україні[1, ст.16].

По-перше вищі навчальні заклади мають систему внутрішнього забезпечення якості. По-друге, мають системи зовнішнього забезпечення

якості освітньої діяльності закладів вищої освіти та якості вищої освіти. По-третє, забезпечення якості діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти і незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти.

Також Законом України «Про освіту» визначені наступні процедури та заходи: оприлюднені критерії, правила і процедури оцінювання педагогічної (науково-педагогічної) діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників, управлінської діяльності керівних працівників закладу освіти.

Щ одним з питань, які розглянуті в Законі України «Про освіту», а саме у ст. 34 є поняття кваліфікації та «професійної кваліфікації» та визначено суб'єктів та підстави її присвоєння. Професійна кваліфікація - визнана кваліфікаційним центром, суб'єктом освітньої діяльності, іншим уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей (результатів навчання), що дозволяють виконувати певний вид роботи або здійснювати професійну діяльність [2].

Література

1. Про вищу освіту: Закон України від 1.07.2014 р. № 1556-VII, Дата оновлення: 27.10.2022 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення 14.11.2022).

2. Про освіту: Закон України від 05.09.20017, № 2145-VIII, Дата оприлюднення: 27.10.2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення 14.11.2022).

3. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011р. № 2939-VI, Дата оновлення: 19.02.2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення 14.11.2022).

4. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-VI, Дата оновлення: 27.10.2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text> (дата звернення 14.11.2022).

5. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 р. № 222-VIII, Дата оновлення: 19.08.2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text> (дата звернення 14.11.2022).

УДК 004:005.8

**РОЛЬ І МІСЦЕ ТЕХНОЛОГІЇ ПРЕЗЕНТАЦІЇ БІЗНЕС-
ПРОЕКТІВ ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО ДИЗАЙНУ
В КОНТЕКСТІ ПОЄДНАННЯ БІЗНЕСУ, НАУКИ ТА ОСВІТИ**

*Петренко В.О., д.т.н., професор
Фонарьова Т.А., к.е.н., доцент
Бушуєв К.М, аспірант
Інститут промислових та бізнес технологій
Українського державного університету науки і технологій,
м. Дніпро, Україна*

Актуальність дослідження полягає в розгляді інноваційного розвитку України через поєднання бізнесу, науки та освіти.

Для зменшення розриву між академічною та університетською наукою потрібно створити такі спільні освітньо-наукові середовища, в яких наука передає освіті останні досягнення, формуючи її передовий зміст, а освітня компонента наповнює наукову сферу талановитою